

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR IPAROSREND TÁRSADALMI LAPJA

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak 5.50 P
Pártoló tagoknak 7.— P
Intézményeknek 40.— P

Alapító főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII. Rottenbiller-utca 20—22. sz.
Telefon: 424—981

Krisztus Király

A király uralkodik: Isten kegyelméből, veleszületett joggal kezében tartja, irányítja, felügyeli mindazokat az intézményeket, melyek hivatva vannak országa népének: életét, békéjét, fejlődését, védelmét szolgálni.

A legnagyobb király — Ur, ki nemcsak egy országon uralkodik, de az egész végtelen teremtett világot kezében tartja, útját megszabja, törvényeivel irányítja, szabadakarátú lényeitől az életet számonkéri: az Ur, az Isten. A hat-trillió fényévnyi átmérőjű és folyton táguló világegyetem éppúgy, mint a legparányibb atom, melyből százzmillió táncol egy tühégyen, akkor kezdett létezni, amikor ez az Ur gondolni kezdte és úgy és addig létezik, ameddig ez az Ur gondolja.

Ez az örök, végtelen hatalmas Ur a világegyetem feletti királyi jogát egyszülött fia: Jézus Krisztusban és által gyakorolja. Neki adta át a teremtett világot megváltásra és ezen külön joga is tulajdonul, birtokul, királyságul. Krisztus-király!

Krisztus-király! Akiben a királyi tulajdonságok isteni szépségében, isteni tökéletességben ragyognak. Aki nek országglásában nincs egy makulányi hiba, árny, homály, gyarlóság.

Krisztus-király és megváltó egyben! Ugy királykodik, hogy szolgál is egyúttal. Szolgál isteni tökéletességi szolgálattal: emberré levése elhatározásának első pillanatától földi életének minden percén, tanításán, csodáin, szenvedésein, keresztfáján keresztül, szentmiséjén, szentségein és az Euchariszián át minden teremtett embert mindaddig, míg végre királyi asztalához nem ültetheti.

Krisztus-király, ki nemcsak a központban királykodik, de népéért szüntelen harcban áll, de úgy, hogy maga áll az élre minden küzdő katonájá mellé, elé, és vezet, előlmege, példát ad: „Azért jöttem, hogy példát adjak nektek!” . . . „Aki utánam akar jönni, vegye fel keresztségét, (kardját) és kövessen engem”.

Krisztus-király, aki csak győzni tud! Bizzatok bennem: „én meggyőztem a világot!” Aki Vele masirozik, Vele és Érte harcol, az csak csodákkal telt győzelmet arathat: Azik bennem hisznek, azokat a következő csodajelek kísérik: ha mérget isznak, nem árt nekik, ha kí-

gyókat fognak, nem árt nekik, ha betegekre ráteszik a kezüket, meggyógyulnak . . .

Krisztus-király, akinek a győzelme örök, országglása örök: „És az ő országának nem leszen vége!” És katonáit harcuk végén országában jobbjára ülteti, királyfiakká avatja, királyságrészességgel jutalmazza: „Jöjjetek Atyám áldottai, bírjátok a világ kezdetétől nekkel készített országot!”

Erdemes-e Őt szolgálni? Csak Őt! Egyedül Őt!

Vexilla regis predeunt. Királyi zászlók lobognak! Krisztus-katonák masiroznak Krisztus-király után. Krisztus királyságának azok a katonái is, a kettős KK betűs regimentek, kik itt az Új Nemesség táborában toborzódtak össze. Leng a piros-fehér kettős KK betűs zászló, az Új Nemesség küzdő katonái masiroznak Krisztus királyuk után a Krisztus-királyság tágulásáért, fejlődéséért, tökéletességéért, végső diadaláért!

Krisztus Király: vincit, regnat, imperat!

Dr. Ilias József, Bácska érseki főbiztosa

Krisztus Király ünnepén az alant következő gyönyörű gondolatok kíséretében adta vissza a korában is és teljesítményeiben is nagymúltú Szabadkai Kat. Legényegyletnek elkobzott hatalmas székházát.

Krisztus Király ünnepét már hónapok óta fönntartott a Kat. Legényegyesület részére. Nemcsak azért, mert Krisztus Király nevével jegyezte meg programját, zászlaját, jelvényét, de főleg azért, mert Krisztus közéleti királyságát 60 éven keresztül törhetetlen kitarással, hűséggel és eredménnyel szolgálta.

A Legényegylet alapítóját: KOLPING ADOLFOT a világ egyik legnagyobb klasszikus katolikus társadalom filozófusának, társadalom büleselőjének nevezik. Alapítósáról: a Kat. Legényegyletről dr. Schreiber egyetemi tanár a következőket mondja a német katolikus sajtó 1928-ban Kölnben tartott világtkiállításán: „Csak a legutolsó évtizedben táruult föl a világ elé a Kat. Legényegyleti

program igaz mélysége és szépsége. A háború és forradalmak után valami új, szilárd társadalmi formát, szervezkedési módot kerestünk mintaképpül és megtaláltuk a Kat. Legényegylet majd egy évszázad óta fennálló szervezetében, amely szervezetben megkapja az ember és átéli a család, a faj és hazaszeretet eszméinek teljes melegét és legbensőbb nagyszerűségét. A Kat. Legényegylet története egyúttal annak a folyamatnak, mely a szociális ideákat a legéletrevalóbban és leggyümölcsözőbben váltja gyakorlati valósággá és legragyogóbb szemléltető képe a katolikus kultúrtörékvéseknek. Ez a mi katolikus kulturhetünk a legényegyleti berkeken túl is a legtávolabban álló körök figyelmét irányítsa rá arra a drága világoságra, amely a Katolikus Legényegyletből, a katolikus munka-közösség e ragyogó gyémántjából előtör és szétszágárzik.

Kolping Adolf, e kiváló társadalmi reformer, a Kat. Legényegyletben azzal az anyaggal kezdte el hadjáratát, mely leginkább, sőt egyedül alkalmas egy hatalmas és átfogó társadalmi reform megindítására és véghezvitelére: a munkásosztály fiatal tagjaival. A százados tradíciókhoz, formákhoz és rendszerekhez ezer kötélekkel kötözött többi társadalmi rétegek nehezen mozdíthatók. Az e keretből kizárt és szabad munkásság hatalmas, belső erőfőtli is hajtva minden áldozattal vállalta és vállalja az új világrendet.

Kolping Adolf fiai előtt jelszavakkal is világosabbá, érthetőbbé akarta tenni az új rend programjait, irányát, területét. Első jelszava: vallás és erény. Jeruzsálemben való tartózkodásom éveiben több ott él, ott tartózkodó arab embert megkérdeztem: az egész világ minden tájáról állandóan özönlenek a szent helyekre a keresztények, hogy újból megszentelődjenek, a szenthelyek varázsával a kereszténység szépségével és tökéletességével töltekezzenek. Mért, hogy az arabok maguk hidegen, részvétlenül, megindulás nélkül szemlélik ez évszázados hatalmas áradatot s a szenthelyek minden történelmi szépségét és tartalmi szentségét? A felelet mindig az volt: Uram! Mi a kereszténység kezdeti történetét nem tanultuk, nem ismerjük. Mi a kereszténységet csak azokról az emberekről tanultuk megismeri, akik magukat keresztényeknek nevezik. Hát az a kereszténység, amit ezek az emberek mutatnak, nekünk nem kell. Se testünknek, se lelkünknek. Kolping első jelszavával arra figyelmezteti fiait: az új társadalmi rend katonáit: akik az ő szavakat hallják, tetteiket látják, el ne ijedjenek, meg ne botránkozzanak, de dicsérjék és szeressék és kövessék azt a Krisztus Királyt, Vezért, Aki bennük és általuk kifelé megnyilatkozik.

A második jelszó: szorgalom és munka! Abban az időben adta ki Kolping e jelszót, amikor már megkezdődött a munka tökéletes átértékelése. Amikor a munkát nem mint benső értéket, nem mint isteni hivatást tekintették és a bűnnel járó büntetést is egyúttal, hanem csak kényszer eszközt arra, hogy az ember vele a szükséges

javakat megszerezze. Amikor a munkát már nem úgy tekintették, mint az Isten-képmás ember isteni hasonlóságának kifutó területét és mintegy az utánteremtés, alkotás lehetőségét és kötelességét. És amikor már a tanonc, a segéd, a mester, a munkás munkájával nemcsak az anyagból alkot, mintegy utánteremt, de saját magamagát is kiröpíti az életút, fejleszt, tökéletesíti és közelviszi az Istenhez, akinek hasonlatosságára teremtettet. Hirdette Kolping a munka illyetén való fölfogását akkor, amikor már elkezdődött a rémült menekülés a munka világából az íróasztalok felé.

Harmadik jelszó: egyetértés és szeretet. E két szó tartalmát úgy hirdette meg Kolping, mint az egyetlen s legsürgősebb gyógyszerét a mindinkább szétlazuló, töredező társadalom bajainak. Amikor már megindult a bomlási folyamat a társadalom legnagyobb és legkülsőbb köteleinél is s kezdte elárasztani a világot a gyűlölség, az áskálódás, az árulás, az osztályharc, egyletei, fiai útján fel akarta írni Kolping a társadalom egészére az egyetlen mentő jelet: annyiban vagyunk csak keresztények, amennyiben szeretjük egymást! És ez a jelszó ma épp olyan aktuális, mint százestendővel ezelőtt! Hiszen ma is nem egy páran fordultak hozzám: Uram, az Isten szerelméért, csináljanak már valamit! Amíg megszálva voltunk, üldöztek, elnyomtak bennünket: csak összetartottunk. Ma töredezőnk, bomladozunk ezerfelé!...

Vidámság és életkedv: hirdeti tovább Kolping. Optimizmust, derültséget követel mindannyiunk élete számára. Ahogy nagy apostolunk: Prohászka mondotta: Nem ijedek meg se a Rózsafüzértől, se egy fél liter bortól!... Ha Isten velem, ki ellenem! Isten mindent rendelkezésemre bocsájtott, hogy megvívjam a magam életét s benne és általa a magam diadalát.

A 22 éves keserves megszállás éjszakája után most hajnalodik! A hajnalhasadás, a virradat különös köteleseket ró ránk. A hajnali homály, köd mindent beburkol, elmosódottá tesz. Az őrtálló katonáknak meg ne ijedjen, el ne lágyljon, a legerősebb figyelemmel odavesse szemét, ahonnan az ellenség közeledhet. A magyar élet virradata az ilyen katonákat, az ilyen ifjúságot keresi és a Kat. Legényegylet, szabadkai is, ezt az ifjúságot nevei. Nevelje a feltámadt egyesület virradatban őrtálló katonáit úgy, mint a mondai sas teszi. Idegen tojás is kerülhetett fészékébe és belőle is fióka kelhetett ki a sasanya tojásából kikelt fiókkal együtt. Ilyen idegen, nyaffadt fiakat azonban a sas madár nem akar nevelni. Karma közé fogja tehát fejét, nyakát a fiatal poronty-nak és a felkelő nap elé tartja; hadd süssön a szemébe. Ha pislog a fióka, behunyja szempilláját, nyaffadt, idegen, nem való levegő urának, királyának s összeroppantja fejét, a mélységbe veti. Ha merőben belenéz a napba, szempilla-rezdülés nélkül, akkor valóban sasfóka, méltó, hogy a levegőélet ura és királya legyen. A Szabadkai Kat. Legényegylet napba néző fiatal magyar ifjúságot, magyar királyfiakat akar nevelni a feltámadt magyar élet számára.

Jó tudni

ROMÁNIÁBÓL a visszacsatolás következtében Magyarországra menekültek közül azok, akik 1940. dec. 31-ig jöttek át, nálunk is iparigazolványt, illetőleg iparendélyt nyerhetnek:

1. Ha ezzel Romániában is rendel-

keztek és erről írásbeli bizonyítványt tudnak felmutatni.

2. Ha nem volt ugyan iparjogosítványuk, de igazolni tudják, hogy a magyar jogszabályoknak megfelelő tanonci és segédi gyakorlattal rendelkeznek és mesterkönyvet szereztek.

Akik csupán csak valószínűsíteni tudják tanuk által az elmondottakat,

azok 1941. dec. 31-ig ideiglenes iparjogosítványt kaphatnak, amely egy ávre szól, de ezalatt tartoznak a mestervizsgát letenni.

A román munkakönyvből az adatokat a magyar munkakönyvbe kell átvezetni és ez beszámít a mestervizsga előtt kötelező szakkavágó gyakorlatba is.

Mind elvitték a legények elejét...

Az ifjúsági egyesületek a multban nyugodtan élték a maguk sajátos életét, foglalkoztatták tagjait mindaddig, amíg azok ki nem öregedtek. Ma, az új honvédelmi törvény szerint azonban az összes valamire való ifjúsági egyesületek 21 éves korú tagjait elveszítik, hiszen azoknak két, sőt három évre be kell vonulniok katonának. A katonai szolgálat kitöltése után ezek már nem nagyon tudnak beilleszkedni az egyesület életbe, különösen akkor, ha az alatt a két vagy három év alatt semmisen kötötte őket az egyesületi gondolathoz, házhoz, tagokhoz és vezetőséghez.

Maga ez a kötelező katonai szolgálat gondolkodásra kényszerít minden egyesületi vezetőt és tagot, s arra figyelmeztet, hogy valami megoldást keressünk a katonai szolgálatra bevonultakkal kapcsolatban.

Mi a teendő? Elsősorban is a 18—21 éves korosztályra kell különösen gondot fordítani és ezeket a tagokat az egyet szellemébe alaposan ki kell nevelni. Ennek a korosztálynak meg kell kapni mindazt a szellemi és erkölcsi pallérozottságot, ami nélkül az egyesületi élet nem képzelhető el és ami az egész együleti működésnek a gerincét alkotja. Ha ilyen módon o sztjuk be a munkát és gondot fordítunk arra, hogy ezt a korosztályt bekapcsoljuk kellő időben az egyesületi életbe, akkor nem kell félnünk attól, hogy a katonai szolgálat alatt hűtlenek lesznek fiaink az egyesület gondolathoz és hogy az egyesület elveszíti őket. Ellenkezőleg, az egyesületi élet vérkeringésébe kellőleg bekapcsolt tagok mindenütt terjesztői lesznek az egyesületi gondolatnak.

Ami pedig magukat a szolgálatot teljesítő katonákat illeti, velük szemben az eljárásnak a következőnek kell lenni. Az egyesület a szolgálatra bevonulókat kis ünnepély keretében búcsúztassa el. Ez a

legtöbb egyesületben megvalósítható, hiszen a beívó begérkezésének hamarabb fut híre kisebb helyen, mint a nagyvárosban, ahol sokszor csak azt veszik észre, hogy egy tag hiányzik.

Bevonult tagjainkkal fenn kell tartani az állandó összeköttetést mindenféle módon. Nagyon szép példát adnak erre a Központi Legényegylet kereskedő szakosztályának tagjai, akik a fronton szolgálatot teljesítő szakosztályi társaiknak érmelegítőket költöttek a Napsugarakkal és azokat névre szólólag elküldték. *Az állandó összeköttetés levélben, beszámolóiban és az egyesületi újság (Uj Nemesség) küldésében valósítható meg.* Ha törődünk bevonult tagjainkkal, akkor azok is gyakrabban gondolnak az egyesületre és szeretettel gondolnak rá, hiszen sokszor olyan elhagyottnak érzik magukat valami távoli vidéken.

Hívjuk fel a figyelmüket a szolgálati helyen megtalálható *testvéregyesületekre.* Az illető együletben pedig küldjünk értesítést, hogy ezek és ezek a tagjaink (névszerint) az illető városban vagy helységben katonai szolgálatra bevonultak és szeretetteljes fogadtatásukat kérjük. A testvéregyletből *létogassa meg őket valaki* és hívja meg őket, hogy szabadidejükben vegyenek részt az együleti életben és közösségben.

Ilyen módszerrel biztosítani tudjuk az állandó kapcsolatot, az együleti öntudat megmaradását, sőt bővíteni tudjuk áldásos irányban a munkánkat. *Est el is várják a Hazát szolgáló tagtársaink és testvéreink, mert a szeretetet nem elég csak hirdetni, hanem meg is kell tudni valósítani.*

Mind elvitték a legények elejét — mondja a katonai nóta, de nem kell félnünk tőle, akkor, ha ilyen módon intézzük a dolgokat, mert mindig vissza fognak vágyódni az egyesületi otthonba.

A pénz rabszolgái

A híres orosz tró kis legendát írt egyszer a mammon vágyba esett muzsikról.

A muzsik azt hallotta, hogy a baskiroknál egy sapka aranyért földbirtokot lehet vásárolni. Eladta tehát mindent és egy sapka arannyal elindult földet venni.

A hír igaz volt. A baskir fejedelem így fogadta a földéhes muzsikot:

„Látod arra azt a dombot, reggel, amikor a nap fölkel, tedd ide le az aranyadat és induj utnak. Amennyi földet be tudsz járni, az mind a tied lesz, a föld is és az arany is, de csak akkor, ha napnyugtára ide visszaérkezel, mert ha nem, akkor oda a föld is és az arany is” ...

Több se kellett a muzsiknak, vidáman elindult, nyomában a baskirok pedig hűségesen cövekeltek a bejárt földet a nyomában. Szép kényelmesen ballagott a muzsik, észre se vette, hogy a

nap már dél felé jár, hogy a szorgalmas baskirok kezdenek lejárádni, az ő eszébe csak a föld járt, még az otthagyt aranyról is elfeledkezett. Valahol meglátott egy kis feketébb földet: ennek okvetlen az enyémmek kell lenni, mondta magában és nagy léptekkel arafele tartott, nehogy kimaradjon az olcsó vásárból. A baskirok egyre cövekeltek.

A nap már nyugovóra hajlott. A baskirok kaján kárörömmel mutogattak a cövegekkel a nap felé, merthízen még mindig csak előre meneteltek. A muzsik megrémült... Nyakába szedte a lábát... Rohanni kezdett... A föld! Az arany! és nyaklő nélkül rohant. A homlokán ledagadtak az erek, a tüdöje egyre nehezebben szedte a lélegzetet. Magában folyton csak azt hajtogatta: a föld! az arany! Mindegyiknek meg kell lenni. Eggyre fokozta a rohamot. Szeme a kiinduló pontot kereste. Talán még nem késő. A nap már lenyugodott, félhomály üt az egész bejárt földre, de a

muzsik csak egyre rohant. Föltűnt az arany, még látta fényét. Utolsó erejét összeszedte. A földem... Az aranyam... — hörögte. Mint a zsák zuhant le a sapka aranyra, ahol meglassudott a szíverése és megszűnt végleg dobogni. A pénz, a föld rabszolgái és lélegtétellen éhesetnek ez a tragédiája!

UDVARHELY

Mit mondhatnék rólad, szülővárosom? Ha a szél föltötted csendben átcsom.

Őszi szél, bút hozó, sok szírom lehull, S apró házak között az alkony borul.

Levélhullás jobban sehol sem pereg, Sokat hallgatnak a szótlán emberek.

Valami járádság s bánat terhe ez, Ami járdáidon esőként szemez.

Lenn a Nagykuksüllő békesen csobog, S én, mint jó tanítvány, véle álmodok.

Székeljudvarhely.

BOTÁR BÉLA.

Legyünk egyek!

Az Actio Catholica első programpontja az apostoli köztudat kialakítása. Ezért november hónap vasárnapjait s ezen november vasárnapi szentbeszédek gondolatkörét erre felé irányítja.

„*Legyünk egyek az oltárközösségben*”. Ez november második vasárnapjának témája. Mennyire szükséges és fontos, hogy a Katolikus Legényegyletekben is ez a gondolat gyökeret verjen. Tartsunk lelkiismeretvizsgálatot: *vajjon oltárközösségében, a vasárnapi szentmisékben egyek vagyunk-e?* Részt vesz-e minden Kat. Legényegylet testületileg a vasárnapi megszentelésében, vagy pedig csak egyesek egyénileg indíttatva teljesítik vallási kötelezettségeiket? Milyen szép ott, ahol több szentmise van, ha megvan a Legényegyletnek a közös szentmiséje, amelyen lehetőleg mindegyik tag résztvesz és milyen lendület ad a többi legényegyleti munkának, amikor az Istennek is megadja az egylet azt, ami az Istené.

„*Legyünk egyek a katolikus gondolatban*” — a következő vasárnap gondolata. Mennyire fontos és szükséges ennek a hangsúlyozása. Milyen szomorú, ha mi katolikusok sem értjük meg egymást és büntetlenül engedjük magunkat megsérteni katolikus mivoltunkban. A mai kor eszméi és a különböző áradatok amúgyis nem egy helyen céltáblául használják a tradíciójukhoz hűséges egyleteinket és azokat, akik a *kettős K jelvénye alatt rendületlenül menetelnek az egyenes úton*. Ezek megpróbálják minduntalan megállítani vagy másfelé irányítani a krisztusi fiatal iparos ifjúságot, de minden fáradozásuk, cselvetésük sikertelen és eredménytelen lesz, ha egyek leszünk a katolikus gondolatban.

November utolsó vasárnapjára: „*Legyünk egyek a cselekvő szeretetben*” a program. Ma már nem elégzik senkisémmel meg a hangzatos szóbeszéd, nem lehet senkit sem sokáig elszédíteni. Sokkal reálisabban gondolkodunk és látunk s ennek megfelelően mindenki vár valamit, azoktól, akik hirdetnek. Könnyű mindent ígérni. Könnyű az embereket félrevezetni. Könnyű hangzatos jelszavakat beledobni a köztudatba, de ezek mint a szappanbuborék szétfoszlanak s az emberek hamar ellátják, hogy csak színes képzet után futottak. Ezért szükséges, hogy a Kat. Legényegylet ifjúsága összefogjon a cselekvő szeretet megmutatásával. *Érezze a város, vagy nagyközség azt, hogy a Legényegyletből irányítás folyik, amellyel számolnia kell, hogy ez az irányítás nem üres beszéd, hanem cselekedetekkel kikövezett, sokszor verjetékes út, amelyet azonban megédesít a szeretet. Érezze a magyar ifjúság, hogy mi mögötte állunk. Érezze Egyházunk, hogy harcos fiatal Krisztus-katonák állnak a zászló alatt, akik cseledeettel is megmutatják hűségük kitartásukat és rendíthetetlenül töreksenek céljuk elérésében a Krisztusibb, magyarabb, becsületesebb iparosifjúság kifejlődéséig.*

Használjuk fel ezt a három vasárnapot Legényegyletünk lelki és erkölcsi értékének kimagyálására. Így kapcsolódhatunk az A. C. munkaprogramjába s ezen közös munkát Krisztus áldása kísérje.

Büntetlen magyarirtás

E fejezet megírásához Cromwell ezen mondása adta kezembe a tollat: „Ha beszélek, — a fejembe kerül. Ha hallgatom, — a lelkembe”.

Sötét folt a társadalom lelkén.

A gyermek századát éljük, — és soha se követtek el annyi bűnt a Gyermek öfensége ellen, mint a gyermek századában.

Húszmillió magyaragról álmodozunk, és soha, egy idegen zsarnok alatt se folyt olyan vézetes magyarirtás, mint amilyent majd e kor történetírója feljegyezhet.

A gyilkolás, az életkioltás mindig bűn volt és elbűjt az élet oduiba, de ma ott hivalkodik minden drogéria és gyógyszer-tár reklámtábláján — és senkisémmel tartja büntet.

Rége óta a gyilkosság folt volt az életben és száműzötté tette a gyilkost. Ma szalonok pálmás sarkában tárgyalják a gyermekgyilkosságok történetét, — és a társadalom, a magyarság nem számúzi ezeket a selymeskező, kozmetikai-műremekearcú mesélőket.

Az egészséges lelkű ember mindig megvetette azokat, akik rózsabimbót taposnak össze durva lélekkel. Ma senki sem botránkozik azon, hogy hivatásukat meggyalázó emberek, ráncosképzű és aszottlelkű banya-anyósok, pénzéhez lelkű angyalcsinálók berontanak az Isten virágok kertjébe, és ezüstfátyolos állatiasságukkal feldulják az Isten életfakasztó melegágyát, — vagy, ha minden óvakodás ellenére mégis bimbóba fakadt az Isten virágok kertjében az élet, akkor durván leszakítják ezt a bimbóéletet.

És bár cikkeznek, színdaraboznak, ankéteznak a bűn ellen, — és farizeus módon talán fel is háborodnak ezen sötét megnebüntetett gyilkosságokon, — bár a magyarság jövőjét féltő Kassandrák tiltakoznak a borzalmas magyarirtás ellen, — bár az egyházak a legnagyobb bűnök közé sorolják ezeket az életkioltásokat, mégis magának Budapestnek egy irtózatosszám az évi gumióvszer szükséglete, és hány százezer élet elindulását gátolják meg azok, akik már túlvannak a gumióvszereken, mert azok már nem biztosítanak nekik teljes gyönyört, és találtak már olyan vegyszereket, melyeknek az az előnyük is megvan, hogy a teljes gyönyör mellett is lehetlenné teszik az életmegindulást, és megse statisztikázhatót.

Akik csak egy nemzet életét féltik, azok csak társadalmi vagy csak magyar problémát látnak ebben a szörnyű dologban. Mi is látjuk a magyar problémát is. Mert a világháború 4 éve kb. 800.000 hős magyar életét oltotta ki. Egy évre tehát kb. 200.000 magyar élet pusztulása esik. Borzasztó ez, de vizsgálásunk, hogy a halál aratása csak 4 évig tartott. De milyen borzasztó még elgondolni is, hogy a statisztikák számítása szerint évente majdnem 200.000 magyar élet nem szülehetik meg. És ez nem négy év óta tart. És ki tudja, hogy mennyi ideig fog tartani ez a világháborúnál is borzalmasabb magyarirtás. Ez a kegyetlenül önző magyarirtás temeti sírba örökre a húszmillió magyarság ábrándját.

Részlet Szívós Donát: Emberek a mérlegen c. könyvéből.

*Akarni annyit tesz,
mint úrnak lenni!*

Sokszor büszke vagyok a legényegyleti fiukra, mert minden dicséretet megérdemelnek. Megállják a helyüket nemcsak legényegyleti vonatkozásban hetenként egy-két este, hanem kint az élet nagy Istenházában is, a munka és küzdelem világában. Egy-egy elért siker engem is új lendülettel munkára indít és ezért sokszor keresem is az általuk elért sikereket.

Most egy ilyenről számolok be, mert hiszem azt, hogy a barátainak is örömet fogok vele szerezni, hiszen tagtársról, legényegyleti fiúról van szó.

Asztalos segéd. Már régóta szorgalmas legényegyleti tag volt és mindazt megtanulta, amit a Legényegyletben tanulni lehet. De nem állt meg. A technológián az idén elvégezte a faipari szakrajz tanfolyamot és 80 társa közül elvitte az első díjat. Aztán mester-vizsgára jelentkezett. Úgy történt, ahogy vártuk. Itt is első lett, a vizsgáztató bizottság dicséretben részesítette. Kitiüntetett mester lett. Mások talán ilyenkor megpihennének, de ő újra tovább nézett. Új feladatokat tűzött ki magának. Tanul az egész napi munka után, esti gimnáziumi tanfolyamra jár. Hisszük, hogy ezt a nehézséget is legyőzi, hogy egy alaposan képzett s művelt iparossal néhány éven belül több lesz. Így készül föl az életre *Koncz Ferenc* barátunk itt a Központban.

Megkérdeztem tőle, hogy bírja ezt a munkát és hogy van az, hogy még eddig minden sikerült, amit maga elé tűzött.

El se tetszik hinni, hogy őszintén beszéljek, de én mindent a jó Istennek köszönhetek. Érzem, hogy velem van, hogy pedig megsegít, azt az eredmény is mutatja.

Csak azt tudom hozzátenni és ezt nem tőle tudtam meg, hogy minden reggel 6 órakor a Jézus Szíve templomban kéri is a Menyeyei Atya segítségét, és hogy ezt sohasem mulasztja el. Ezekután elhíhetjük, hogy az Uristen sem feledkezik meg a mi Féri barátunkról, akinek a legényegyleti fiúk nevében gratulálunk.

*A munka akkumulátora
a lélek!*

Reggel hat.

Az ágy még úgy hívogat, olyan kívánatos, mint még soha. Kint szemtel az eső. Bizony jó volna aludni, de nem lehet. Felettem már munkába induló lábak kopognak, dobognak. Dobogásukban benne van a hozzájuk tartozó egész élet: lendület és fáradtság, akarat és tévovászás, elárulják a kort, gondokat, terveket és nem utolsósorban a mai esőt. Ma minden lépés unott, tiltakozó. Kedvetlenül megy mindenki a munkába.

Az óra azonban nem veszi tudomásul a kinti időjárást. A másodpercmutató keményen, katonásan lépked. A percek pedig méltóságátljesen, mintha uszályos ruhában lennének, vonulnak a kis katonai nyomában. Öltözöm.

Kint az ernyők olyanok, mint valami sötét, tövükről leszakadt gondgombok. Alattuk felhűzött vállal, bus emberek baktatnak. Olyanok, mintha vállukat a nehézségek áruizéből emelgetnék kifele. Szánom őket. Van olyan, kinek ernyőre se telik, ennek még több a gondja. Az egész utca embereivel, kocsijaival, minden mozgó és álló tárgyával az élet ellen lázít. Néma tüntetés ez a reggeli felvonulás a maga szótlan-ságával. Mintha a villamosok is összebőldözöltek volna.

Az ember fél belekapni az életbe. Valami bizonytalanság szállja meg a munkába indulókat. Így bandukolok be a műhelybe, ahol legalább az a vigaszom van, hogy ismerősök fogadnak. A szerszámok ugyan még alszanak, bóbiskolnak. A gyalúpad az aivó lóhoz hasonlít, az is lógatja a fejét. A leeresztett fűrészt, mintha az eső lankasztotta volna el. A gyalúk és vésők feszes vigyázzban állnak, mereven várakoznak, túl mereven. Igen, dermedtek. Lélek csak munkaközben költözik beléjük.

A társakat, akik egymásután jönnek, szintén megviselte az idő. Nekik is megváltás a műhely, a maga ismerős világával. Kezdődik a munka. Felébrednek a szerszámok. A gyalúpad, a türelmes hatásló, megélnékül. A fűrészt vígan zenél, a gyalúk és vésők arisztokratikus merevsége felenged. Az emberek bele-mélyednek az elkezdett munkába és lassan felüti a ritmus. Mintha csoda történe.

Kint zuhoghat az eső, oda se neki! Kint nem a mi világunk van. Már csodálkozunk, hogy hogyan tudott

ennyire levenni egy kis időváltozás a lábunkról, hiszen itt bent élet folyik, munka, a munkával pedig melegség ömlik el a műhelyben.

Mennyi erő, mennyi szépség és jószág van a munkában.

Gondok szétfoszlanak, szétforgácsolódnak. A ritmus felduzzasztja az akaratomat. A „kint“ jelentéktelené zsurgorodik össze, ellopasul. A munkában öntudatos célt, értelmet találók. Meleggé teszi az életemet. Az úteme magávalragad és más világba visz, ahol a lendület, az akarárs szépsége sugározik.

Hálás vagyok a munkának, hogy kiragad, mint ma is tette, a műlő hangulatokból, gondokból és jelentéktelenségekből. Ha dolgozom, valami erőoszlopú világban érzem magam, ahol az ég mindig kék, ahol állandó melegség van. Tudom, hogy minden nap megkapom ezt, hogy a jölvégzett munka mással nem pótolható örömmel tölt el és mégis sokszor oly kuzódzkodva fogok neki. Vétek a munka világa, szépsége, rendje ellen. Ó, mennyivel szebb, mennyivel több örömet adó a munka, ha szívesen és lendületesen fogok neki. Igen, a munkában fontos a kezdet, a kölcsönös jóakarát. A munka mindig szívesen vár, mindig boldoggá tesz, csak nekem is így kell nekifogni.

Tass Tibor.

IPARI ZÁRTSZÁM. Mint értesülünk, az iparjogositványok nagyarányú inflációja miatt az iparügyi miniszter behatóan foglalkozik az ipar területén bevezetendő zártszám elrendezésével.

A TELJESÍTETT TULMUNKÁÉRT járó díjat a rendes munkadíj (illetmény) esedékességekor köteles a munkaadó az alkalmazottnak kifizetni. (21.706—1941. K. K. M.)

A RENDES KATONAI szolgálatot teljesítő alkalmazottnak katonai szolgálat alatt zsebpénzben részesítése nem jelenti a szolgálati viszony fennforgását és maga ez a jótékonyság nem köteles további szolgáltatásra. (Bpest, törvényszék 27. §. 1508—1941.)

Még ha féllábbal a sícban állnék is már, akkor is tanulnék Dante.

Biztos úr kérem!...

Biztos úr kérem, — fordul a tájékozatlan ember a rendőrhöz, félretéve minden szegyenkezését, az emberek iránt táplált bizalmatlanságát és érdeklődik a rend hivatásos örétől, ha nem tud tájékozódni a nagyváros forgatagában. A rendőrhöz fordul a tájékozatlan, magát ki nem ismerő ember, mert tudja, hogy nem csak a rend fenntartása a rendőr hivatása, hanem útbaigazítás és az emberek irányításai is a feladatai közé tartozik.

Hányan és hányan kérdezték meg már ezt vagy azt az útirányt és inkább a rendőrhöz folyamodtak, mint máshoz. Egy-egy rendőr naponta sok embernek ad felvilágosítást, útbaigazítást. Az emberek pedig egyre jelentkeznek: Biztos úr kérem...

A mai kavargó világban, amikor nehéz a tájékozódás és eligazodás, az emberek, a sokszor fejüket vesztett emberek nem tudják, hogy kihez kell fordulniok. Megpróbálnak az életben figyelő szemmel nézni, hallgatóznak és legtöbbször odamennek, ahol lehangzatosabban a jelszavak, ahol talán legtöbbet

ígérnek a reklám hangos hirdőjében. Érdekes, hogy még a nagy városban az embertársak iránt táplált bizalmatlanságot nem tudják levetni és a rendőrhöz fordulnak, addig világnézetű viszonylatban nagyon hamar bizalmat szavaznak mindenféle jött-ment prófétának.

Pedig nekünk is van útbaigazítónk, világnézetű tájékoztatónk, akihez bizalommal kell lennünk, akihez valamennyiünknek el kellene záródnunk, sőt kihallgatásra jelentkezni. Valahol képen is láttam megrajzolva. Krisztus áll az útkereszteződésnél a világnézetek elágazásánál és mutatja az utat. Szomorú, hogy olyan kevesen ismerik jól Krisztus Urunknak ezt a szerepét, de még szomorúbb az, hogy az általa mutatott irányt olyan kevesen veszik mérve. Az embereknek nem jut eszébe odamenni és a világnézetek Babeljében tévelygők nem merik kiejteni ezt a mondatot: Krisztusom kérem...

Sokan pedig tudták ugyan, de elfelejtették már, hogy még kérdezni sem kell, mert: „En vagyok az út, igazság, élet”.

A nehéz idők ellenére is segítőkésze nyújtunk egyet-egy testvéreinknek, amikor az emelkedő árak ellenére is a multhoz viszonyítva imakönyvünk árát leszállítottuk. Reméljük, hogy ez a kezdeményezésünk megértésre talál.

Az új árak a következők:

Karton imakönyv	60
Vászon imakönyv	1.-
Bőr imakönyv	2.-

AMUNKÁS IMÁDKOZIK

SZÖVETSÉG.

Kérjük az egyesületeket, hogy szövetségi hátalékaikat egyenlítették ki és az ezzel kapcsolatos megkereséseket november hó folyamán intézzék el, mivel közeledik a költségvetési év vége.

Felhívjuk a figyelmet egyesületi kiadványainkra. Ajánlatos a szükséges megrendeléseket minél előbb lebonyolítani, mert az anyagdrágulás miatt bizonyos kiadványaink ára, amikből újabb megrendelést kell a Szövetségnek eszközölni, drágább lesz.

Figyelmre ajánljuk az egyesületeknek dr. Tóth Tihamér: „Krisztus és az ifjú” c. remek művét, mely még korlátozott számban, — alkalmas karácsonyi ajándékként, beszerezhető a Szövetségnél. Négy pengő előzetes beküldése ellenében három példányban portómentesen küldjük az egyesületeknek.

Ugyancsak felhívjuk a figyelmet „A munkás imádkozik” című imakönyvünkre, mely a munkás ifjúság részére célszerű karácsonyi ajándék. Árát ezalkalommal leszállítottuk. Karton kötésben 60 fillér, vászon kötésben 1 pengő és bőr kötésben 2 pengő. Küldjük a pénz előzetes beküldése ellenében portómentesen.

SZÉDÍTŐ APRÓSÁGOK

Ma a repülőgépek anyahajók, clipperek, meszehordó ágyúk és közel 100 tonnás tankok világában, akkor, amikor a hatalmas erők és szörnyetegek is alig tudnak elszédíteni bennünket, érdekes egy rövid pillantást vetni az atomok, az elemek legparányibb részének világába. Tudós laboratóriumokban szintén harc folyik, sőt ágyúzás, hogy az atomot meg tudják semmisíteni. Ezt a megsemmisítő hadjáratot atombombázásnak nevezik és célja az, hogy az atomba lévő erőt és energiát felszabadítsák. Ha egy atomot meg tudnánk semmisíteni, akkor egy atom energiája egy repülőgépet egy évig hajtana. Egy vödör víz atommegsemmisítése esetén a világ valamennyi csatahajóját üzemanyaggal el tudnánk látni. Egy gramm hidrogén keringő elektronjával egy millió tonnányi tömeget 100 m magasra tudnánk felemelni.

A nagy dolgokat szinte unalommal tudomásulvévő ember elszédül ezeknek a hallatára. A kis atom hallatlan erőről beszél, amely mögött csak az okatlan ember nem látja meg a végtelen tökéletes és még szédítőbb erejű lényt: az Istent.

Egy Napsugárka írja:

A közösségi életet soha nem nélkülözhattük, de főleg most, amikor körülöttünk minden a bomlás útján van, az erkölcs, a családiélet, alkotmányok, országhatárok. Minket nőket sem kímélnek meg az eszmei ragályok és nem kerülnek el a felforgató viharok. Érezzük, hogy nekünk nagyobb hivatásunk van, többet kell tenni, mint anyáinknak, nekünk bele kell kapcsolódnunk a nemzet építő munkájába.

Mi, katolikus iparos lányok nemcsak a háztartás munkáját tanuljuk és végezzük, hanem műhelyekben, gyárakban dolgozunk és ott megálljuk a helyünket ép úgy, mint a férfiak. És emellett nem szabad megfeledeknünk igazi hivatásunkról, ami a családi életben vár reánk.

Egyedül, irányítás nélkül nem tudnánk megállni helyünket a körülöttünk dúló viharban. Közös zászló alá állunk és hadat üzenünk minden felforgató eszmének. Így kéz a kézben összefogunk, hangos szóval hirdetjük, kitartó munkával bebizonyítjuk, hogy mi is harcosai vagyunk a nemzetmentő nagy munkának. Ez az összetartás csak a közösségi élet keretein belül valósítható meg. Az egyet a legszebb családiközösségen, az otthonon kívül a második otthonunk. Testvéri szeretettel vannak a tagok egymáshoz, megosztják egymással örömeiket, bánatukat. Ha mindenki saját ügyének tekint a közösségi életet, akkor örömmel várja azt a napot, amikor az egyesület kapuja megnyílik előtte. Boldog a nagy családban, ahol a gondok, problémák megoldódnak, tervek, elhatározások születnek. A mindennapi életben jelentkező sok-sok nehézséget, súlyosnak látszó, megoldhatatlan problémákat egymás között megbeszélve, tesszük könnyebbé. Megosztjuk egymás örömeit, boldogok vagyunk, ha valamelyik testvérünket öröm érte és együtt érzünk annak fájalmával, szenvedésével. Megtanuljuk felebarátainkat szeretni, becsülni, velük együttérezni.

A közösségi célja, hogy tagjaiból erkölcsi magaslaton álló dolgozó nőt, hűséges hitvest és önzetlen, áldozatos édesanyákat neveljen. Célja, hogy intelligens, művelt iparos lányokat adjon a nemzetnek, ezért kapunk sok értékes előadást. Rendelkezésünkre áll a Kat. Legényegylet gyönyörű könyvtára, igen értékes sok könyv-

vel. Az Egyeletben nagy gondot fordítanak a lányok önművelődésére. A tagok felváltva hetenként szakelőadásokat, irodalmi felolvasásokat tartanak, szavalnak, amivel hozzászoknak az emberek és nyilvánosság előtt való mozgáshoz és biztos fellépésre tesznek szert.

A napsugárka mélyen vallásos, imádságos lelkű. Hite megingathatatlan, sziklaszilárd. Ez az ő védőbástyája és csak így tudja ezer veszély és kísértés között megőrizni lelki és testi tisztaságát. Az Egyház szellemében dolgoznak a tagok az egyesületi élet keretén belül, munkahelyükön és magánéletükben.

A közösségi életnek nagy jelentősége van és lesz az új magyar élet megteremtésében, mert egy hitben,

jellemben, szeretetben, önzetlen munkakészségben eszményi magasságok felé törekvő leánygárdát nevel. Egy régi közmondás szerint: „a kéz, mely bölcsőt ringat, kormányozza a világot”. A közösségi élet megtanítja a gyenge női kezet a nemzeti bölcső ringatására. Életre hívja a tagokban a gyermekszerepet, felebaráti szeretetet. Egyszerűsége, igénytelensége, szerénysége, kötelességük teljesítésére, a munka megbecsülésére nevelődnek. Innen a szeretet és zsvjóság szent lángját viszik ki az életbe, hogy az összedőlőni készülő világ főrumán krisztusibb kor elővetelének ünnepét hirdessék!

Bognár Piri
Veszprém.

A 4.730—1940. M. E. sz. rendelet szerint a különleges légvédelmi szolgálatra igénybevettek részére — kérelmezésre — a hatóságok térítést fizetnek. Budapesten ez 3, városokban 2, községekben 1 pengő naponta.

A PRÓBAIDÓS TANONCOK SZERZŐDÉSE. Az iparügyi miniszter az alábbiakról értesítette az IPOK-ot:

Ha a próbaidő leteltével a tanoncot a munkaadó nem szerződte és az alkalmaztatási viszony tényleg megszűnt, az így eltöltött idő a második vagy későbbi munkaadóval kötendő tanoncszerződésnél figyelembe nem jön.

Abban az esetben, ha a tanoncszerződés felbontása után kerül a tanonc új munkaadóhoz, próbaidő kitöltésére szükség nincsen, de ha a munkaadó ilyen esetben a tanoncszerződést azonnal nem kötne meg, a 78.000—1923. K. M. számú rendelet 152. §-ában foglaltakra tekintettel az új munkaadónál eltöltött időt a későbbi tanoncszerződésben megállapítandó időbe (esetleg harmadik munkaadóval szemben is) tanonci szakbavágó gyakorlatként kell beszámítani.

A TANONCSZERZŐDÉST A TANONC BELÉPÉSÉTŐL SZÁMITOTT NÉGY HÉT ALATT MEG KELL KÖTNI. A Kihágási Tanács most közzétett ítéletével a másodfokú ítéletet megváltoztatta és a terhellet bűnösnek mondta ki az 1921. évi XII. tc. 87. §-ába ütközési kihágásban, melyet azzal követett el, hogy tanoncát négy héten túl foglalkoztatta tanoncszerződés nélkül.

Debreceni
étterem
közel a

Központhoz
katolikus
kézben!

Terjeszd az
Új Nemességet!

Az én barátaim

a Legényegyletben vannak

EGYESÜLETI ÉLET

BUDAFOK. A Budafoki Katolikus Legényegylet október 12-én tartotta tagavatast és rendezte meg a budafoki legénynapot. Az avatási szertartást szentmise keretében **dr. Büttner Ferenc** apátplébános, elnök vezette. Az avatást diszkögyűlés követte, amelyen az ünnepi beszédet **vitéz Pintér József** országos elnök tartotta. Délután műkedvelő előadás volt a Katolikus Otthonban vendégegyesületek részvételével. A rendező egyesület műsorán Juhász Gyula, Endrődi Sándor, Bartalis János és Sully Prudhomme versein kívül előadásra került Herczeg Ferenc: „Két ember a bányában” című egyfelvonásosa. A műsort teljesebbé tette a Kispesti Kat. Legényegylet bájos dalos jelenete, a Rákosszentmihályi Kat. Legényegylet néhány kacagató magánszáma, végül a Budai Vig Cimborák művészegyüttesének szellemes és mulatságos jelenetsorozata.

A Központ elnöke itt is hálás örömmel emlékezik meg arról a kitüntető eseményről és atyai jóindulatról és gondosságról, mellyel **dr. Büttner Ferenc** apátplébános az egyület elárasztja, nemkülönben arról a ritka kérés, ambíciózus és fáradszatlan nevelői munkáról, melyet **Vajk Gyula** hittanár és **Romhányi Tivadar** világi elnök fektetnek bele a katolikus magyarság kincsének, Budafok fiainak, nevelésébe.

DUNASZERDAHELY. Ma, amikor az új Európa átrendezéséért folyik a harc, hogy megteremtse az igazi keresztény boldogabb életet. Ezen munkában, aki magát magyarnak nevezi és hivatást érez hozzá, arra törekszik, hogy az új átrendezésben, új életet keltsen. A dunaszerdahelyi Katolikus Legényegylet örömmel áll a munkások közé, hogy méltó helyet harcoljon ki az újabbkori keresztény szellem kialakításában, melyhez eddigi teljesítményeihez mérten jogot érez magában. Ezen gondolatból vezetve úgy határozott, hogy a szokásos heti gyűléseken eltérően nemcsak tagjai részére, de mindazoknak — különösen iparosainknak —, akik velünk éreznek, kéthetenként előadás-sorozatokat rendez, hogy ezáltal is lehetővé tegye a keresztény világnézet, kulturális és gazdasági szakismerteknek bővítését.

Az előadásorozat főtárgyai lesznek: 1. Az ipar lényege. 2. Ipari üze-

mek. Kis és nagy üzem. 3. Az ipar szervezete. Iparszabadság. Ipartörvény. 4. Az iparfejlesztés eszközei és módja. 5. Az ipari-javak forgalma: piac és formái. 6. Az ipari javak forgalmának közvetítése: a kereskedelem. 7. A munkabér. 8. A munkások védelme: a munkaidő szabályozása. 9. A keresztényszocializmus tanítása: Rerum novarum. Quadragesimo Anno. 10. Nemzetiszocializmus. 11. A Quadragesimo Anno gazdasági rendje. 12. Az osztályharc megszüntetése és a rendiség felállítás. 13. A szaktületek és az állam. 14. A jövedelem elosztás reformja. 15. A proletárok megváltása és a magántulajdon. 16. A hivatásrendi szervezet.

Ezenkívül műsorunkon szerepelnek a nemzet történelme, irodalom és szórakozásként: zene.

Hudik József
legényegyleti titkár.

DUNAFÖLDVÁR. A Dunaföldvári Legényegylet 50 taggal kezdte a munkaévet. Az évi megnyitógyűlésen ott volt a község minden számottevő embere. Veni Sancte vezette be az új munkaévet. Az évnitőt pedig **Angyal Dezso** ügyvezető elnök programadása indította el. Beszédében Kolping atyánkat mint a minden idők munkásifjúságának örökmodern apostolát állította a tagok elé. Ennek a gondolatnak a jegyében hangzott el **ifj. Ferencz József** beszéde is, amelyben minden tagtól egy-egy új munkatárs beszervezését kéri a legényegyleti eszme számára. **Tóth Mancica** és **Molnár László** beszédei pedig hitvallásos voltak a legényegyleti program mellett. A Legényegylet a magyar ifjúság életiskolája.

Örömmel jelentem, hogy végre kezd nálunk is kialakulni az a régi legényegyleti élet, ami már egyszer Földváron ismert volt és hiszünk, hogy a jövőben mi leszünk Dunaföldvár egyik legmegbecsültebb egyesülete. Hiszünk, hogy ebbe mestereink és az ipartestület vezetői örömmel segítenek, hiszen rájuk atyai szerep vár legényegyleti viszonylatban.

ifj. F. J.

GRATULÁLUNK. **Lóner János** vértesszöllősi tag október 12-én vezette oltárhoz **Tomásik Katalint**. Is-tent áldja az új párt. Sok boldogságot kívánunk neked.

KOMÁROM. A Komáromi Legényegylet a nyár folyamán minden csütörtökön családi estet rendezett. Az érdeklődés és a siker nagy volt. Az egylet műkedvelő gárdája október 12-én **Barabás Pál**: „Könnyű a férfiaknak” című háromfelvonásos vígjátékát adta elő. A közönség tapsa nagyon sokszor felcsattant, ami nemcsak a darabnak, de a jó műkedvelő gárdának is szólt. — A heti gyűlések igen látogatottak. A fiatalság az előadásokból is bőven kiveszi a részét. Éljen Komárom!

KÖZPONT. A Központi Kat. Legényegylet Csepreghy Önképzőköre október 19-én zsúfolt nézőtér előtt adta elő a „Huszárkisasszony” című háromfelvonásos zenés, táncos vígjátékot. A szereplők mind elsőrangúak voltak, úgyhogy **Kálló Ferenc** rendezői munkája nem volt hiabavaló. A szereplők közül ki kell emelni **Szép Margit**, **Ingola Annus** Napsugárkát, valamint **Kálló Ferenc**, **Kócsák István**, **Szekeres József** és **Emőd Ödön** pompásan megjátszott alakítását. A darabnak olyan sikere volt, hogy október 26-án meg kellett ismételni, sőt tárgyalások is folynak a vidéki előadások irányában.

Kis naptár

NOVEMBER 16. Pestszenterzsébet-Szabótelep. A Szabótelepi Kat. Legényegylet november hó 16-án tartja meg tagavatast. Az ifjúsági egyesület, a Napsugár Leányklub és a kereskedő szakosztály zászlószentelését, amelyre ezúton is meghívja a környékbéli egyesületeket és szeretettel várja őket.

A KOMÁROMI Kat. Legényegylet műkedvelőgárdájának vendégszerelése a Somorjai Együletben.

Kérjük kedves előfizetőinket, hogy hátralékos díjaikat küldjék be a kiadóhivatalnak.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest, VII., Rotenbiller-utca 20—22.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó: **vitéz PINTÉR JÓZSEF.**

vargyasi Máté Ernő nyomdája, Bp., VIII., József-u. 61. Telefon: 139—259.